

αρμέγω

αρμέγω, ρ. [<μσν. ἀρμέγω <μτγν. ἀμέργω <αρχ. ἀμέλγω], αρμέγω· αποσπώ συστηματικά χρήματα από κάποιον: «βρήκε τα πεθερικά του και τ' αρμέγει»·

- άρμεγε λαγούς και κούρευε χελώνες, βλ. λ. [λαγός](#)·
- βρήκε αγελάδα κι αρμέγει, βλ. λ. [αγελάδα](#)·
- η ξέγνοιαστη ψωλή θέλει μουνί ν' αρμέξει, βλ. λ. [ψωλή](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας